

ELŐFIZETÉSI FÖLTÉTELEK.

Vidéken és Léván házhoz küldve:

Egy évre 5 frt — kr.
 Hat hóra 2 frt 50 kr.
 Három hóra 1 frt 25 kr.

Előfizetési pénzek postautalvánnyal küldhetők.

Egyes számok 12 krjával kaphatók a kiadóhivatalban.

BARS.

HIRDETÉSEK:

Négyhasábos petit-sor egyszeri közlésért 7 kr.
 kétszeriért 6 kr, többszöriért 5 kr fizetendő.
 Bélyegdíj minden egyes beiktatásért 30 kr.

A nyitásban:

minden négyhasábos garmond sor díja 15 kr.

Velünk összekötöttesben levő hirdető-írdák, előfizetők, vagy a gyakori hírdetők tetemes díj-kedvezményben részesülnek.

KÖZMŰVELŐDÉSI ÉS TÁRSADALMI HETILAP; EGYSZERSMIND BARSVÁRMEGYE HIVATALOS KÖZLÖNYE.

A kéziratok a szerkesztőséghez: (Zöldkert-utca 33. sz.) küldendők.
 .. Kéziratok vissza nem adandók. ..

FELELŐS SZERKESZTŐ: HOLLÓ SÁNDOR.

Megjelen: hetenként egyszer,

—+—+ vasárnap reggel. +—+—

A hirdetéseket, előfizetéseket s a reklamációkat a kiadóhivatalba:
 (Takarék- és Hitelintézet épület) kérjük utasítani.

A LAP KIADÓJA: NYITRAI ÉS TÁRSA.

Tájékoztató az adakozás tárgyában.

Barsvármegye gymn. bizottsága, az építkezés kezdetével, az építkezési tőkék, e czélra befolyt kegyes adományok együttes kezelésével tek. B e l e s á k László lévai kir. közjegyző urat, mint bizottsági pénztárnokot bizta meg.

Alulírott, mint ideiglenes pénzkezelő, a nálam befolyt adományokat neki átadván, van szerencsém tisztelettel felhívni a nagyérdemű közönséget, hogy ezentúl a gymnázium építésére felajánlott adományokat közvetlenül B e l e s á k László urhoz szíveskedjék intézni.

Léva, 1885. jul. 20-án.

Holló Sándor,

a bizottság jegyzője, mint ideigl. pénzkezelő.

A hetivásár és az iparosok.

I.

Az 1872. évi ipartörvény, mely a szabad kereskedelem s forgalom alapjára volt fektetve, rövid tizenkétévi fennállása után, a nélkül, hogy azt a leginkább érdekelték, kis iparosok kétség nélkül megismerték volna: felváltott a forgalom szabadságát korlátozó 1884. évi ipartörvény által.

Történt az leginkább az érdekelt kisiparnak hangoztatott azon panasza folytán, hogy a szabad forgalom kinövései által létezésben és megélhetésében megtámadva lévén, nem képes előrehaladni s az elveszés örvényébe sodortatik, tehát főzél volt az iparnak fel-emelése s virágzó állapotba való tétele.

Nem lehet mai nap, midőn a törvény még csak az életbeléptetés stádiumába jutott annak az eredményéről szólni: megoldotta-e kitűzött feladatát vagy sem; mert nagyon hosszú ut vezet az ipar felvirágzásához, azt hát csak hosszú idő alatt lehet megfutni

és aztán konstatálni: üdvös volt-e ezen ut, mód és eszköz, mely igénybe vétetett az iparnak előbbviteléhez?

Mindazáltal addig is, míg ezen hosszú ut-pálya megfutva az eredmény kimutatható lesz: szükséges, hogy azon akadályoknak, melyek ez uton felmerülnek, eltávolításáról gondoskodjunk.

És itt bizony akadály van akár-mennyi. Nem is szólván arról, hogy mily ellentétes elvi nézetek választják el a régi törvényt az újabbtól, csak magára a törvénynek végrehajtására tekintve, az ország minden részeiben oly eltérések történek, melyeket eddig a magyar királyi miniszteriumnak sem sikerült megoldani.

Ilyenek egyebek közt az iparosoknak árulhatási joga a hetivásárokon; az iparos és a kereskedő, szatócs, kalmár közti határvonalnak megállapítása stb., a házi iparnak elkülönzése a professus ipartól; a tanulók, fegyverezék termékeinek, mikénti értékesítése s hová tartozandósága.

Elismerjük, hogy mindezen viszonyokat a törvényben kétféle s egyszerűen meghatározni, elrendezni s meg-alapítani nem lehet; és hogy csak a gyakorlat adja meg mindezek elintézéséhez a biztos kulcsot; de miután ezek oly eminenter lépnek fel a gyakorlati téren mindennap: a törvény végrehajtása meglévé az rendelve, halasztást nem tűrhet; biz ezeket a dolgokat akarva nem akarva el kell intéznünk.

Intézkednek is ezekben a törvény által dekretált közegek s e részben tán panasz nem is merül fel, csak-hogy ezen intézkedések nem egyöntetűek s épen azért, azokra nézve, kik ezen intézkedések alá esnek több ízben kárral és hátránnyal vannak, pedig mindezen intézkedések s határozatok a törvényre vannak alapítva úgy, hogy csak a törvény különféle felfogása s magyarázata, értelmezése az, a mi az

egyöntetűséget megzavarja s érvényre emelni nem engedi.

A régi 1872. évi ipartörvény az iparos készítményeinek elárulására s hasznosítására szabad tét engedett; az 1884. új ipartörvény ezekre már korlátokat vet, hogy „iparkészítményeket csak a helyben lakó iparos van jogositva eladni.”

A törvénynek ezen rendelkezése számos zavarokra, bajokra s hátrányokra ad alkalmat, ez sok visszaélésre nyit tágas tét.

Maga a magyar királyi kormány, midőn az árva-, turóc- és zólyom-megyei házalók részére s javára ezen törvénynek rendelkezését rendeleti uton további intézkedésig felfüggesztette: nem oldotta meg a kérdést úgy, hogy azután már a többi eljáró közegek a közönség érdekében és a törvény keretében helyesen járjanak el. Mert, ha a nevezett megyék házalói csakugyan iparosok, akkor a törvény ellenében — minthogy ez számukra külön rendelkezést nem tett — az eljáró első s másodfokú hatóság sem hozhat panasz esetében oly határozatot, mely a törvényt ellenkezik a nélkül, hogy törvényt sértést ne kövessen el, azért pedig mindig felelősségre vonandó.

A törvény határozott rendelete ellenében az eljáró közegek kedvezményeket tenni nem szabad.

Igaz, mondják; plus valet favor in iudice, quam lex in codice.

De az egész világon mindig és mindenütt: a törvény szent és sérthetetlen.

A nőknek.

— Molnár László, —

Budapesti tanár „Atyai Tanács”-ában a nőkhez praktikus elvekben szól; ajánljuk a művelt leányok szíves figyelmébe!

Férj választás.

(Folytatás.)

Igen okosan teszik azok az emberek, kik soha sem hiesztelik, hogy mily örök-

ség száll maholnap, vagy férjhezmenéskor leányaikra, mert a kedvező vagyónállapot fitogtatása által alapját vehetik meg a rosszul sikerülendő férjhezmenésnek, a pénzt hajhászó kérék csábításainak. Mert megverte az Úr Isten azon ifju családi életét, akit csak az érzékiség és az anyag buzdít valamely nővel összekelni, aki ennél magasztosabb czélt nem ismer, nem érez; aki azt a vagyont, melyet keres, házasságon kívül, egy ártatlan szüzi élet meggyilkolása és egész családja gyászba öltöztetése nélkül is megszerezhetné, összegyűjthetné!

Mily nehéz pedig azt kipuhatolni, mely ifju szívében rejlik a magasztosabb czélok után való törekvés!

Váld meg azért, gyermekem, édes szüleidnek és legközelebbi művelt rokonaidnak választottad azon sajátságait, melyek iránta szeretetet ébresztenek szivedben, hogy megbíráshassák, vajjon olyanok e azok, melyekből a derek férjet és családapaságot lehet következtetni. Ezek higgadtabb megfontalással világosíthatják fel elmédet, hogy azon tökélyek, melyek szivedet választottadhoz vonzák, valódiak, erkölcsi értékiek e, vagy csak talán a te, elfogultságodnak, képzelmednek termékei. Talán csak testi szépség, külső esin, finom társalgási módor, rang, szép állás, anyagi jólét erkölcsi beltartalom nélkül mindaz, a mi választottadhoz vonz. Mert az erkölcsi alapon nyugvó nemi szeretet a maga tisztaságában és önzés nélkül való magasztosságában nem csak következménye, hanem bizonyítéka is az erkölcsi jelességnek. Ha pedig az ily szeretet nem a szív nemesebb érzelmeiből ered és nem magasabb vágyak kielégítésére czéloz, nem egyéb, mint gyengeség, melynek czélja kellemes órák töltése, a hűség kielégítése. Hasonlít az ily czél felé irányuló vonzalom a buborékhoz, mely ha néhány-havi együttélés után felpattan, egy vakmerő bolondot lát a szerető nő eszményképében.

Tárd föl tehát őszintén szivedet a szüled előtt és egyéb tapasztaltabb barátaid előtt, hogy megítélhessék ezek a te és vá-

TÁRCZA.

Utí rajzok.

— Levatic László. —

Egy képzett, magyar gazda társaságában a művelt Nyugat-Európának néhány városát tekintetem meg, mely alkalommal a szerzett benyomások alapján utam érdekesebb részleteit keresetlen, egyszerű formába öntve, megkísérlem leírni a „Bars” t. olvasóközönsége részére.

Gazdatársam Angliába indult juhokat vásárolni, eh gondolám magamban, soha jobb alkalom, megnézem magam is a híres angliusz juhászatát.

November 12-én Nyitrán kapaszkodunk fel a híres burmenzugra; szoktatónak épen jó volt e vonat, legalább a kényelmes, gyors vonatok s a koesi kíméletlen döcögése közötti átmeneti procedurában elmélkedhettünk. — No meg volt közöttünk egy harmadik egyéniség, ki egyre csavargatta a fejét a prüszkölő vasparipa láttára s aggodalmas pillantásokkal azt látszott kérdeni: „lát, hogy hajtom haza én ezen a masinán az anglusbirkákat?!” Ezen aggodalmak eloszlatására sem volt rossz hatással, azon barátságos lassúság, melylyel Tót-Megyerig mendegeltünk; ugy annyira, hogy kiserőnk, János, gazdatársam juhásza Tót-Megyeren túl már barátságosabb arcot öltött, sőt már le is ült; botját, tarisznyáját azonban, mintha hozzá nőtt volna, le nem tette a világért sem. Bécsbe értünk még az nap, mert idejekorán gyorsabb vo-

natot váltottunk, siettünk véghetetlenül, hogy minél előbb a világ-város örömeit élvezhessük. Ót napig gyönyörködtünk a német sógorok Rómájában, nem is annyira önszántunkból, mint azon oknál fogva, hogy utlevelemet otthon feledvén, erre kellett várnunk.

No de se baj, legalább János megnézhetette Bécsot, gondoltam magamban, s elindulásunkkor meg is kérdém tőle: no hát hogy tetszett Bécs János? „Mik vót a nagyságos uram, az a kik szemü, a ki mikor tüszentettem, elejtette a kávé tálát?!” — Dehogy, a város.

„Vagy úgy, — azt nem láttam.”
 18-án délután 2 óraker robogtunk be a bajor fővárosba, Münchenbe, hol még az nap a görög stýlben épült „Residenztheater” — kedélyes előadásában gyönyörködtünk; az inopozans oszlop-esarnokos színház nagyságra, csinra, a mi „Nemzeti színház”-unkkal áll egy vonalban, azon különbséggel azonban, hogy nálunk még a zene sokkal jobb.

November 19-én München legszebb utcájának egy kávéházába mentünk reggelizni, a hol a kávé kütünő, de még kütünőbb az ivóvíz, a mely egy esővön folyton esőregedezik az alatta levő márványtartányba; München egyáltalán híres jó söréről és kütünő ivóvizéről. A kávéházból egy kereskedő képesarnokába és régiség raktárába térünk be, a mely helyen München jeles festőinek képei vannak kiállítva. E képtár megzemlélése után egy vezetővel a királyi palota nyilvános terméibe mentünk. A folyosókon áthaladva és azok fa-

lain levő képeket futólag megtekintve, magunkat gyönyörű termektől körülveve láttuk.

E képtár három terme a világ legszebb hölgyeinek arczépeit tárta elénk, a mostani bajor király és elődje által festettek. E „szépség-galléria” után a „Habsburg” és a „koronázási” terem néztük meg. A koronázási terem bejáratától átellenben van a mennyezetes trón, a melynek mennyezete a legfinomabb damasz-szővettel van befödve, két oldalt aranyozott szobrok vannak egyes híres férfiakat ábrázolva, ezeken az aranyozás oly dús, hogy — mint állítják — pár millió mark értékű. A koronázási terem elhagyva, lementünk a földszintre és ott a híres „niebellung”-ok régi terméit tekintettük meg, melyek régi antik-szerűségeknek fogva ellenkezői a „szépség-gallériának” s igazi templom kinézéssel bírnak; e falfestmények egész más régióba helyezik a képzeletet s becsüli a történetben keresendők. Ezután a kápolnát tekintettük meg, mely szintén igen érdekes; olyan nagyságu lehet, mint a lévai piarista-templom, az orgona is kiesiny.

Érdekes különöztséget hallottam ez alkalommal a királyról, hogyha ő a templomban van, másnak ott a papon kívül nem szabad lenni, — s továbbá azt is, hogy az ő helyére, mely az orgonától nincs messze, tulajdonképen páholy, — csak Gizella főherceggasszonynak van joga.

A kápolna után a király lovait néztük meg az udvari istállóban, ezek ugyancsak távol esnek minden tekintetben

a bécsi udvar lovaitól. — Mielőtt még az udvari istállókat megnéztük volna, az udvari sörgyárba és sörcsarnokba is bementünk s ez utóbbi nem oly néptelen, mint a kápolna, itt hemzeg a nép s minden ivó maga viszi krügelét a csapos kellnerasszonysághoz.

Az udvari istállók megzemlélése után összepakoltuk holminkat és egy omnibusba vetettük magunkat, hogy a vasuton direkt Ausburgon és Strassburgon keresztül Párisba utazzunk. A személyvonathoz váltottunk kártyát Ausburgon túl egy állomásig, de melyet csak Ausburgig használtunk, a hová este ugy 11 óra körül érkezünk meg. Ausburgból 1 óra körül indultunk s Strassburgba reggeli 6 óraker értünk, november 20-án. Strassburgban az indóház gyönyörű, oly elragadóan szép, hogy olyat egész utunkban nem láthattunk. Félórai időzés után tovább mentünk, átszállva az első osztályu kupéba; Jánost, utitársam zsirosnyaku juhászat, a kupéba egy franczia mellé ültettük, hogy láthassuk azon változást a franczián, a melyet János ur brincezszaga, a melyet a juhakolban a birkától volt szerencsés nyerni és komiszdohányának füstje előlde, de hiába! a mi francziánk a delikát-illattal s a szomszédsággal nem törődött s így kísérletünk dugába dült.

Strassburgtól Párisig gyors menésben sik vidéket szelt át vasparipánk s az állomásokon már nem a mi porosz sipkás zsan-dáraink, hanem franczia, ezüstözött, vállrojtos esendörök fürkészhemé vizsgálgattak, talán nem is minket, hanem Jánosunkat és annak nagyszerű bundáját. Hogy út

lasztottad érzelmeiből, miszerint tartós erkölcsi alap-e mindkettőtök szívében az, mely titeket egymáshoz vonz. Ezek lesznek képesek azután megismertetni téged választottad mindazon sajátságaival, melyek valódi értékkel bírnak.

Megjegyzem azonban még itt, hogy soha ne engedd magadat szüleid és rokonaid által oly férjhez kényszeríteni, kit nem szeretsz és kivel így nem is remélheted, hogy képes leszesz a tökéletesedés útján közös célok felé haladni. Ily dolgokban megszűnik az engedelmesség.

A nemedbelieknek nincs ugyan jogában férjet választani, de jogában áll a kéréket visszautasítani és ez által még nagyobb befolyást gyakorolhatnak a boldogtalan családi élet alapításának megakadályozására és a boldogságot hozó összekelésnek előmozdítására, ha visszautasíthatják, habár fájdalommal is mindazon kéréket, kikről gyanítják, hogy nem erkölcsi czéltól törekcsenek házasodni; kik nem a tiszteletet, vagy mondjuk inkább esodálalatot gerjesztő női erények által lelkesítve közelednek egy női szívhez, hanem mulandó élvezet, anyagi kincsek hajhászása végett. Ha a dúsgazdag pénzt, a szépség szépséget, a tudós tudós nőt keres, önzéstelen vonzalom, az erkölcsi alap és cél tekintete nélkül; nem lesznek boldogok a gyermekek, a családok s népek. Legyen tehát, kedvesem, a keresztény szent házasságnak alapja szent és célja magas, hogy Isten áldását várhassák a szülők gyermekeikkel együtt; mire alig számíthatnak nyugodt lélekkel azok, kik hasonlólag a kereskedelmi társulatokhoz anyagra építik a házasság megszentelt vállalatát és szívök szerelmét áruba boesátva, pénzcért adják el; mert nem hagyja az isteni igazság büntetlenül azokat, kik az ő szent parancsát üzleti szerződéssé alacsonyítva, abból csúfot üznek.

(Folyt. köv.)

Mikent kell eljárni az iskolai mulasztásoknál?

— Kuliszeky Ernő, —

(kir. tanfelügyelőnek előterjesztése folytán Barsvármegye köz. bizottságának jul. 8-iki üléséből.)

A népiskolai nyilvántartási nyomtatványok három félek: u. m. A. B. és C. — Az A. betűvel jelölték a tankötelesek összeírására használtatnak. Ezen összeírás a közigazgatási bizottság úgy mint eddig ezental is évenként külön elrendeli. — A B. betűvel jelölték minden év november 6-án beíratnak az akkor már tényleg járó s az iskolai naplóba beíratkozott tanulók, miért is november 4—5-én a községi előjáróság

által kiadatnak e minták az illető iskolaszékeknek a tanító által kitöltés végett s ugyancsak az előjáróság által november 7-én ismét beköveteltetnek. — A községi előjáróság kebeléből megbízandó tag a tankötelesek és járók lajstromát a tanító (igazgató tanító) közbejöttével egybevetvén, az A és B minta egybevetése után ki fognak tűnni az iskolába nem járók, kik azonnal a C-vel jelölt mulasztási kimutatásba íratnak s a községi előjáróság által haladéknélkül az iskola látogatására szorítottatnak. — Ezek elvégeztével elegendő számú C minták adatnak ki az előjáróság részéről az iskolaszékeknek november 12-én — ott, a hol az iskoláztatás szeptember, vagy októberberben kezdődik, nem november, hanem a megfelelő hónap értendő — a végül, hogy illető tanítóknak minden hó 15-én és 28-án az azokba beirt 1/2 napos mulasztók neveit a községi előjárósághoz betejesszék. A mulasztók e szerint kétfélek: 1-ször olyanok, kik be sem iratkozván épen nem járnak, ezeket a községi előjáróság megbízott tagja (tanügyi tanácsos) maga tünteti ki, jegyzi be s szorítja azonnal iskola látogatásra s 2-ször az olyanok, kik beíratkozának s járnak ugyan, de mulasztanak is; ezen utóbbi mulasztók azok, kik közül az igazolatlanul mulasztókat a tanító köteles két hetenként (15 és 28-án) a községi előjárósághoz bejelenteni, a mulasztás igazolt, vagy igazolatlan voltát csak a tanító bírálja el.

Az iskolaszékeknek nincs joga sem felmenteni, sem büntetni a mulasztót. A mulasztás csak betegséggel, családi fontos eseménnyel, vagy egyéb indokolt esetben törvényhatóság engedélyvel igazolható, még pedig csak a tanító előtt. — A betegség mentségét a tanító csak orvosi bizonyítvány mellett fogadhatja el, melyet a községi, vagy más orvosi díjtalanul és bélyegtelenül tartozik kiállítani. — Azon tanító, ki a mulasztási kimutatás két hetenkénti illetékes iskolai hatósága útján való betejesszést intés dacára elmulasztaná, a szolgabíró útján a kir. tanfelügyelőnek bejelentendő.

A községi előjáróság a minden hó 15 és 28-án beíratkozott, vagy szükség esetén bekövetelt mulasztási kimutatásokban ki-tüntetett mulasztókkal szemben az 1868. XXXVIII. t. cz. 4. §-a értelmében haladéknélkül eljárva, bejegyzi a kimutatás megfelelő rovatába azt, hogy miként járt el egyenként s az így kitöltött kimutatásokat minden hó utolsó napján betejesszi a kir. tanfelügyelőhöz. — Nagyobb községekben a tanügyi tanácsos (esküdt) mellé szükséghez képest kisegítő (segéd tanácsos) rendelendő, hogy a mulasztások körüli eljárás és ennek kimutatása (a C minta kiállítása és betejesszése) halasztást ne szenvedjen.

A behajtott összegek az előjáróságok által iskolai alapvagyon szervezésére fordítatnak akként, hogy a havonként begyűlt összeget havonként teszik „Iskolai alap vagyon“ czim alatt takarékpénztárba gyűmölösztetés végett. — A havonként behajtott összegekről elismervények állítandók ki az előjáróságok részéről s a ha-

vonként beadandó kimutatások mindenkor ez elismervényekkel együtt küldetnek be a kir. tanfelügyelőhöz. A büntetéspénzek behajtásánál szem előtt tartandó, hogy csak igazolatlan mulasztások terjesztvén az előjárósághoz, ez semminemű utólagos menteséget el nem fogadhat, a miért is a község lakói előre figyelmeztetendők, hogy minden szándékolt mulasztás a tanítónál előre bejelentendő s előre igazolandó. A pénzbírság alól csakis azon sem ingó, sem ingatlan vagyonnal nem bíró mulasztó szülői mentetnek fel, kik számára a község a lekész által is aláirt szegénységi bizonyítványt állít ki.

E mulasztási kimutatások nemesak a mindennapi, hanem az ismétlődő iskolai mulasztókra nézve is vezetendők és betejesszendők.

Azon tanító ellen, ki törvényesen nem igazolható mulasztást elnéz, nem jegyez be az igazolatlan mulasztók kimutatásába s azt pontosan nem terjeszti be a megrendelt napokon, saját hatósága útján fegyelmi eljárás fog indíttatni a közigazgatási bizottság által, miről a községi előjáróság a tanítókat értesíteni tartozik.

Felelőssé tételnek a községi előjáróságok az iránt, hogy a szükséges nyomtatványok mindig jó eleve megrendeltessenek és ezek hiánya a közigazgatási rendtartás elé gátat ne vessen.

E rendelet valamennyi lelkészszel, iskolaszéki elnökkel és tanítóval közlendő a községi előjáróság részéről, miért is az illetők láttamozásának a velők közölt rendelethez való rávezetése szükségessé válik.

Azonkívül e rendeletnek a tanítókat illető része a tanítókkal külön, a szülőkkel pedig a szülőket és a tanítókat illető része is minél sikeresebb közhírrététel útján ismertetendő.

Mindezeknek biztos tudomásul vétele szempontjából e rendelet minden városban és községben felolvasandó s a város, vagy községhezánál nyilvánosan kifüggesztendő.

Miről a kir. tanfelügyelő, polgármesterek és szolgabírók útján a községi előjáróságok határozatilag értesítetnek.

Néhány szó a gazdaközönséghez.

A meleg a természet minden lényére és szerves anyagára nézve életfeltétel és jó hatású mindaddig, míg az mérsékelt; pár nap előtt uralgó hőség azonban már káros hatással volt az állat szervezetére is, miként azt a napi rendben levő számos elhullási esetek is igazolták.

A fokozott meleg tartós behatása alatt a vérkeringés gyorsabb a test bensőbb részeiből a vér ki a bőr és agy felé torlódik, ez által a különben is kítágult véredények falzatát feszíti, mely egy erősebb nyomás vagy a felhevült vének gyors lehűtése következtében kirepednek s e szerint a mint a kiömlött vér nemesebb szövetre gyakorol nyomást a gutaités képét tárják elénk, mely az állat életét veszélyezteti, leggyak-

rabb esetben tönkre is teszi; azonnali halált vagy részleges bémulást idéz elő.

A meleg levegő élelyben szegény, a tüdők habár gyorsabban működnek is, nem képesek a vért oly fokban tisztítani, elősegíteni — hogy a test képzésére elegendes lenne. — Ezért a levegőbeni élely hiányt pótolniuk kell a vízbéli élelynyel s így nyáron több vizet fogyasztanak az állatok is.

A legjobb és felbomlásba indult anyagtól teljesen ment, tiszta víz is kártékony hatással bír, ha az túl hideg, ha azt felhevült állapotban adjuk állatainknak.

A fokozott meleg kártékony hatását leggyakrabban tapasztalhatjuk, ha állatainkkal nagyobb terheket vontatunk, ha azokat tartósan a forró nap alatt legeltetjük s ha felhevült állapotban friss vízzel megittatjuk.

A lég tartós és fokozott melegsége nevezetesen befolyással bír különböző vérfelbomlások előidézésére is, innen van, hogy nyáron a ragályos természetű, tehát leggyakrabban vérfelbomlásos bajok járvány jelleggel öltönek.

Minden káros befolyások iránt legnagyobb fogékonyt mutatnak a jöltáulált, kevésbé s soványan tartott állatok. Mutatja már azon körülmény is, hogy a fentebb vázolt betegségeknek mindig a legjobban tartott s légszebb kinézésű állatok esnek áldozatul.

Mindazonáltal még sem szabad hinnünk, hogy a közel napokban gazdasági állataink között előfordult betegülés és elhullási esetek valamennyire a sokak által képzelt lép-fene; legalább is 40 % vértolódás, napszúrás és gutaités következtében betegedtek meg vagy pusztult el, bizonyítják a számos orrvégek és bémulási esetek is.

Most már az mindegyre megy bármiféle betegségben is pusztultak el, fő dolog védekezni s kilitásban levő kárainkat a minimumra szállítani.

Helyesen cselekszik az, ki gazdasági állatait a legelőre csak reggel és este hajtja ki, otthon szellős, árnyas helyre állítja, igás marhájával nagyobb terhet nem vontat s ha teheti 2—3 óránként feleselerve dolgoztat; tiszta friss vízzel gondoskodva, bár az állatot nem felhevült állapotban itatja, zöld takarmányt etet, a száraz és tápláló magvas elődel megvonja, szóval azon igyekszik, hogy a felhevült meleget az állat testében ovatosan lehűtse s ily fokban azt megtartsa söt szépség esetében hideg víz leöntésekkel is elősegíti.

Ez utóbbi eljárás különösen áll a sertésekre, melyeknek azonban tekintettel arra hogy vérfelbomlásos kórok iránt a legfogékonyabbak — az általában évek óta előnyösen alkalmazott sertés porokból (a lévai gyógyszerárakban is kapható) a hőség tartama alatt és mindig reggel naponta egy port egy felnőtt darabba számítva, az ivóvizbe vagy moslékba adni okvetlen szükséges.

Nem mulaszthatom el különösen és hangsúlyozva felemlíteni, hogy a hullák már közegészségi szempontból is a legszigorubbán elásandók s figyelem fordítandó arra, hogy azok ebek által ismét ki ne ásattassanak, az akol vagy istálló a legna-

nem lehet kaland nélkül az több, mint bizonyos.

Strassburgtól nem messze egy állomáson helyemet elhagytam egy pereczre és ott kiszálltam jó francia almákat veendő; visszajövet helyemet elfoglalom, a mellettem álló francia dandy elkezd perorálni, a melyből mimikája után kivettem, hogy helyemre áspirál!, gondoltam — beszélhetsz és áspirálhatsz, a hely engemet illet meg s röviden azt mondom neki — nagy francia tudományommal: je ne parle pas français! — kis időre egy öreg ur megjegyzése folytán, a ki azt mondhatta neki: — hogy nincs igaza ünnepelesen boesánatot kért s ezt én a „pardon“ szóból bizony következtethetem.

Strassburg után jön a német Aoricout s utána a francia Aoricout, a hol a podgyászok vizsgáltatnak meg, de csak akkor nyitattak fel a bőröndök, ha nem direkt Párisba vannak feladva. „Nancy“ba 11 ótaker értünk, itt villásreggeliztünk, a melyet Strassburgban még a kupéban rendel-tünk meg, 3 frankért négy jó élelt és gyümöl-ésőt kaptunk.

(Folyt. köv.)

Szép vagy . . .

Szép vagy, szép vagy; szép gyönyörű . . .
Ha zivatar után derül
Jó az ég azaz gondolom:
Te mosolygasz, kis angyalom!
S te akarsz fölvidítani
A távolból, édes! piezi!*

Pedig . . . dehogyl! — Hisz te régen
Megváltoztál, meg . . . egésze! —
S így meg attól lehet félmem:
Hogy mint villám fogsz az égen
Feltűnni; . . . és alácsapva . . .
Agyonszűtasz, . . . hűtlen! csalfa!

Blauit-Oire.

* Was klein ist, herzig.

Irott kép.

— Rajz. —

Ez volt a neve, de elnevezték „uri parasztasszony“-nak is. Egyik név sem illett rá. Ruhája, viselete, arca, életkora — mind csak olyan volt, mint a többi parasztasszonyé. Arcán, kezén a bőr épügy föl volt égetve a naptól s épügy barázdás volt a 40 évtől, mint akármelyik napszámosasszonyé . . . de azért mégis csak „irott kép“ volt a neve. Ha vásár, vagy ünneppon kiöltözött a templomba, nem volt rajta csak egy gombostű is, mely megkülönböztette volna a többi asszonytól és mégis azt mondták róla ilyenkor: „ni, ott megy az uri parasztasszony a misére.“

A házuk tája is csak egyszerű paraszti volt, szük udvarukon első pillanatra azt árulta el a trágyadomb s a kocsiszímben a fiákeros kocsi, hogy itt fuvaros lakik. A férje fiákerozni járt. De ez még nem volt elég ahhoz, hogy az asszonyt uri parasztnak hívják. A konyhában hire-hamva sem volt a takaréktűzhelynek, vagy más nagyobbbrangú edényeknek. Kormos fazék, füstös serpenyő, fa-mozsár, parasztkorsók cseréptálak s hason anyagú tarka tányérok színes nagy virágokkal díszítve — ezek voltak ékességei a konyhának, ennek közepén négyszögletes tűzhely valóból rakva foglalt helyet a lényeg füstös bolthajtása alatt. Szobájuk is csak egy volt, az is oly kicsiny, hogy a két így alig adott helyet a kecske-lábu asztalnak s egy pár karszéknek, melyek tulipántos hátukkal a két ágyhoz voltak állítva. Egy ablakuk az utazára nézett, egy az udvarra, mindenikben virág-cserép, benne muskátli. Ezek a virágok a serdülő lányéi voltak s egészen elsötétítették a kicsiny szobát. A homályt még inkább elősegítette a magasra vetett két

ágy, melyek a dagadó párnákkal egész a plafonig érő halomként álltak a falnál. — Ennyit láttam náluk, midőn férjét fuvarosomnak fogadni hozzájuk mentem. A fiákerost nem találtam otthon.

— Mi hát itt az „uri“ s miért neveznek itt valakit „irott képnek“? — így szólított meg az egyik tőzomszéd feleségét.

— Hja, galambom ténsumam, pedig elhiheti, hogy Dacsóné igazán uri paraszt, igazi uri familiából való, csakhogy hát persze, hogy elhibázta a sorját . . . Főszolgabíró volt annak az édesapja, gazdag módos ur, nem volt több gyermeke, csak két leánya; az egyik meghalt, a másik meg Dacsóné, ez ugyan él még, de a nagy vargyon nincs meg, eltékozolta bujában az apja, mert nagyon szívére vette, hogy a leánya félrelépett . . .

— Hogy-hogy?

— Hát úgy volt az ténsumam, hogy férjhezment a kocsisukhoz, így lett belőle fiákerosné, de azért itt a környéken csak „uri parasztasszony“-nak hívjuk.

— Hallom, hogy „irott kép“-nek is hívják, miért?

— Im, bizony higylje el, ténsumam, hogy megillette ötöt ez a név, mert virágjában igazán olyan volt, mint az irott kép, nem is hitták lánykorában másnak, mint irott képnek. Az édesapja le is pingáltatta egy képre, ez a kép most is ott van betéve a Dacsóné ládájában, apja halála után ennel a képnél nem maradt jussba neki egyebe. Mutatta is már nekem nem egyszer, gyönyörű egy kép, de ő maga még szebb volt lánykorában.

— Azt szeretném, ha megtudná mondani, hogy egy oly szép és gazdag uri leány ugyan miként tudott beleszeretni a kocsisukba.

— Hát biz'azok valahogy egymásba találtak botlani.

— Igen, ha botlott, azt értem, de hogyan tudott feleségül menni egy kocsihoz?

— Azt nem hallottam Dacsónétól, minek is, elég az hozzá, hogy megszerették egymást, aztán egymáshoz törődtek.

— Szép volt a kocsi?

— Nem volt azon ténsumam, teljes világeletemben semmi különös szépség.

Kiváncsi lettem az élettörténetére a fiákeros párnak s elhatároztam, hogy elbeszéltem ezt az uri parasztasszonnyal. Az alkalom épen kedvező volt erre. Mig a férjét hazavartam, azalatt betértem az irott képhez s beszédbe elegytem vele.

Beszédjében is egyszerű, paraszti, de észjárása már gyakorlottabb, mondatkötése korrektebb, a népies szavakat folyékonyan és logikai helyességgel fűzte egymáshoz, nem beszélt teketóriás mondatokkal, mint ez a parasztszédnél szokás. És ez az egy volt az, a miből hinni kezdtem, hogy az ur fia. — Rátértem azután egy ügyes nővérrel az arcképre is. Megmutatta. Olajbafestett, művészi munka volt ez, vállig ábrázolva az ur hajadont, életnagyságban, élethű szépségben. Megbámultam a képet s hol arra, hol az elparasztosult eredetire tekinttem. Mennyi különbség! Dacsóné észrevette a gondolataimat s én eljöttnek láttam az időt, hogy élettörténetét elbeszéltessem vele.

Elmondta, hogy van egy katona fia s egy serdülő leánya, amaz Csehországban, emez pedig kint a mezőn, hogy sokat kell dolgozniok, mert szegények, mert az ur apától semmi sem maradt rá. Pedig a nagy vargyon után gazdag és művelt férjet kaphatott volna, de az égben másként volt megírva. Ketten voltak testvérek, mindkettő szép leány, ő különösen híres szépség, va-

gyobb pontossággal fertőtlenítendő még azon esetben is, ha az állat nem ragályos betegségben hullott is el.

Az egyszerű fertőtlenítési eljárás könnyű s költségre sem kerül. Az alomszalma s minden hulladék összegyűjtendő az akol vagy istállóból s azonnal elásandó a talaj, deszkák, rácsokat, járszoly pedig forró vízzel lemosandó s végre friss oltott mézszel bemázolándó.

A ki nyers carbolsavat használ szigorubban fertőtlenített, a ki azonban vasglicizot alkalmaz az nem fertőtlenít.

Léva, 1885. júl. 16-án.

Bójthe Lajos

kir. állami állatorvos.

Különfélék.

— **Bármegyei közigazgatási bizottságának** f. hó 20-án tartott ülésében a pénztárgyban elrendelt fegyelmi eljárás keresztilvitelével: **Dillesz Sándor** és **Pristyák Neit** bizottsági tagok bizattak meg.

Márkly Ferencz †,

lévai köztisztelőben álló polgár, városi tanácsnok és közgyám f. hó 19-én életének 63-ik évében elhunyt. — A boldogult életével egy áldásos munka láncolata szakadt meg, mely míg józan, takarékos életmódja s meleg atyai szeretete által gyermekeinek jólétét kölcsönözte, a közügyekben kifejtett őnzetlen törekvése által pedig polgártársainak közbecsülését vívta ki. Legyen áldott e derék polgár életének emlékezte! — A család gyászjelentése így szól: „Márkly János és neje szül. Lőrincz Emma, Gyula fiúk nevében is, — továbbá Márkly Julianna, valamint férje Juhász László és gyermekeik Mária és Margit; — ugy Márkly József és Verseghy Antalné, szül. Márkly Mária elszomorodott szívvel jelentik, a mélyen szeretett atya, öregatyja, ipa és testvérnek Márkly Ferencznek, Léva városi tanácsnok és közgyámának, 1885. július 19-én esti 10 órakor életének 63-ik évében szívszélhűlésben történt gyászos kimúltát. Áldás és béke hamvaira!

— **Aratás és kiviteli kilátások.** Az aratás már nálunk befejezéséhez közel áll, sőt tájékozva lehetünk termésünk minősége és mennyisége iránt is. — Kivitelünket illetve tudunk kell, hogy Oroszországban rossz a termés, — hír szerint — a tavali termésnek alig felét teszi ki. — Románia buza-termése közép, de sem a szem, sem a szín nem kielégítő. — Franciaországból is panaszok érkeznek. — Eddig csak próbawagonok mentek tőlünk a piacra, majd megválnak: tetszik-e új buzánk s vajjon szükség van-e rá oly mértékben, mint a gazdasági tudósítások után reméljük.

— **Felekyné Munkácsy Flóra**, a budapesti „Nemzeti színház” jeles művésze ipolysági vendégszerelése után visszatért Budapestre. — Mint értesülünk egészségi változása miatt nem maradhatott tovább a derék színtársulat vendége s így mi sem gyönyörködhetünk művészetében. — Bármennyire szívesen láttuk volna is a kiváló mű-

vészvendéget: meg kell vallanunk, hogy Bogyó igen rossz alkalmat választott a vendégnek esetleg nálunk leendő szerepeltekezéshez; a legnagyobb aratási munka s a felmerült megyei ügy hullámai által előidézett kedvezőtlen helyzet, egy részét a közönségnek a jelen esetben távol tartotta volna a színházról. Pedig mi egymásra vagyunk utalva, csak együttvéve képezzük számbavehető közönséget. — Mint értesülünk a színtársulat nevében kérvény nyújtott be Léva város tanácsához segélykérés tárgyában. Bármennyire szívünkön fekszik is a derék társulat ügye s bár mennyire ohajtánánk is részükre segélyt biztosítani — alig hiszünk, — hogy most, az építkezés stádiumában számbavehető segélyben részesíthessék.

— **Hymen.** Pólya Lajos nagy-ölvédi ref. lelkész a napokban váltott jegyet Halász Terézia kisasszonynyal, Halász Sándor volt aranyosi gazdatiszt kedves leányával.

— **Adakozás.** — **Szenesi József** négy év óta súlyos betegen fekvő, vagyontalán lévai lakos részére adakoztak: M. Weisz 1 frt, Regner József 40 kr., Szeifer Paula 30 kr., Nyitrai 40 kr., Ördög Lajos 20 kr., Varanyay István 20 kr., Rakovszky Rezső 10 kr., Tabl Gottlieb 20 kr., Wilhelm Károly 20 kr., Engel Adolf 20 kr., Illyay Nándor 20 kr., Németh szabó-társulat részéről 1 frt, Csűrű István 40 kr., Özv. Bakó Ferencné 30 kr., Klain Ödönné 30 kr., Braun József 20 kr., Novák Mihály 20 kr., Szabó Károly 50 kr., Tamayer József 30 kr., Weisz Ignác 30 kr., Blum Róza 20 kr., Engel Izák 20 kr., Deutsch Armin 40 kr., N. N. 20 kr., Engel József 20 kr., Csekey Flóris 50 kr., Stern Fjlp 50 kr., Ehrenfeld Jakab 50 kr., N. N. 10 kr., Breska János 10 kr., Závorszky György 25 kr., Mosonyi Ferencz 1 frt, Berger Henrik 50 kr., Lovas István 15 kr., Tonhaizer Mihály 10 kr., Steiner Henrik 20 kr., Berger Ignác 30 kr., Weisz 10 kr., Szepessy Pál 20 kr., Uhlreich Nándor 20 kr., N. N. 20 kr., Medveczky Sándor 40 kr., Dr. Medveczky Károly 50 kr., K. N. 20 kr., Flandler Ignác 10 kr., Firtusz Mihály 20 kr., Dr. Braeh Ferencz 50 kr., Deutsch Mór 10 kr., Kósa Péter 20 kr., Kucsera Lajos 10 kr., Dóka Mihály 6 kr., Szepesy József 10 kr., Bán Antal 20 kr., Tulasay János 15 kr., Dékay István 10 kr., Stern Armin 20 kr., Haulik Lajos 20 kr., Makacs István 20 kr., Fränkl Márk 20 kr., Özv. Mészárosné 40 kr., Balbach Lajos 20 kr., Mosonyi Sándor 20 kr., N. N. 10 kr., Andrejkovics Lajos 20 kr., X. X. 20 kr., Guttman 20 kr., Frommer 20 kr., Domján György 30 kr., N. N. 20 kr., Weisz Samu 1 frt., Mikolay 20 kr., B. J. 1 frt., Grotte 40 kr., Hamburger 40 kr., Deutsch Samu 30 kr., Fischer Miksa 40 kr., Fischer Natál 30 kr., N. N. 20 kr., Özv. Lovas Istvánné 20 kr., Kolibal József 40 kr., Amruska József 20 kr., Pollák Adolf 30 kr., N. N. 10 kr., Kern testvérek 40 kr., M. 1 frt., N. N. 10 kr. — Fogadják e nemes emberbarátok szíves adományaikért a segélyezett hálás köszönetét.

— **A párisi magyar egyesület** e hó 5-én tartott közgyűlésében elhatározta, hogy

építendő ház-ügyét újra felveszi és a hazai közönség figyelmébe ajánlja; már 1877-ben 250 darab 100 forintos kötvényt bocsájtott ki, melyből 1878. december végeig 120 darab el is kelt. Amaz idő óta azonban mitem tehetett, hogy céljához közelebb érhesen, az idő rosszra fordult. A párisi háztelkek ára felszökött, a nemzet figyelmét és jótékonyágát elvonták Bosznia és a szegedi árvíz. Most a viszonyok jobbra fordultak. A háztelkek Párisban olcsóbbak a magyar országos kiállítás fényes eredménye és a külföld által is bevallott teljes sikere hazánk figyelmét az iparra irányítja és a párisi magyar egyesület megragadja az alkalmat, hogy végre felépíthesse saját házat, mely a Magyarországból érkező iparosoknak az első segélyt nyújtani lesz hivatva. Emlékirat ott fog az Egyesület nevében a házügyi bizottság kibocsájtani, melyben felkéri a hazai közönséget, a városokat, pénztársulatokat, ipartársulatokat és a gazdag főurakat, venné meg a megmaradt 130 kötvényt. Reméljük, az egyesület, melynek hivatása a magyar iparban és kihatása annak emelésére, az országos kiállításra is tapasztalható, nem fog felhívásával kudarcot vallani. — Iparosok s főuraink sorakozzanak az egyesület ügyeinek támogatására; annak izmosodása nemcsak hírt-nevet szerez véreinknek külföldön, de életereje iparunk fejlődésében mulhatatlanul nyilvánul is.

— **Rövid hírek.** — **Időjárás.** A jövőhétre: délkeleten derült, északnyugaton változó, szelesebb időt várhatni, itt-ott helyenkint esővel. — **Ujabb hírek** szerint Spanyolországban a kolera egyre terjed, eddig 22,000 ember esett a ragálynak áldoztává. — **Indiában** ismét földrengés. G o v i n d p o r e-ban épen vásár volt, s ez alkalommal egy tulnépes mecsert onlott össze a földrengés következtében; sok száz mohamedán esett áldozatul. — **Sziciliában** f. hó 16-án egy népünnep alkalmával mérges fagyalt következtében 200 ember vesztette életét. A felbőszült nép a czukrást agyon akarta verni; csak a rendőrség közbelépése mentette meg a kínos haláltól. — **Drezdában** tornaünnepélyt rendeztek, melyre hivatalos volt a budapesti tornaegyesület is, a magyar tornászok közül 8—10 résztvett az ünnepélyen, sőt egy nemzeti szalaggal díszített koszorút is nyújtották át a barátság és tisztelet jeléül. Ezt a mi szászbujtatóink által izgatott tömeg a legdurvább lehurrogással fogadta; e nyomorult magaviselet legyen intő példa előttünk s hagyjunk fel a németeknél mindenemű látogatással. — **A nagyszerényi** — gróf Berchtold-féle uradalom felszereléssel együtt gr. Pallavicini Alfons által 720 frtért vásároltatott meg. — **Grant** tábornok, az északamerikai államok volt elnöke elhunyt. — **Postamesteri** állomás van üresedésben **Trubinson** (Barsm); a kérvények háromhét alatt adandók be.

APRÓSÁGOK.

— Rovatvezető: Zuhany.

„Tud kend uszni — Solymosi, kéri a hadnagy ur a káplárt?” — „Igen is tudok hadnagy

a kovácsot, megigazította a kereket. Mikor a kerék kész volt, fülültek újra s tovább indultak. A felülből kimenet, kétfelé vitt az ut, a jobbikon kellett volna hazatérniök, de a szép leány elrántotta a gyeplőt balra.

— Nem jól megyünk, kisasszonyom, ez az ut nem haza vezet.

— Ne is vigy már engem haza többé.

— Hát hová?

— Vigy a vilá; végire, ugy is azt mondtad, hogy oda is elvinnél.

— De mit szólna otthon a nagyságos ur?

— És mit szólna ehhez, hogy éjszakának idején melletted utazom? Itt a faluban már ugy is megismertek benáinket, nem láttad, hogyan susogtak rólunk a vendéglőben? . . . holnap már az egész környéken megtudják — — — — —

A szófeszegetésnek, vitatkozásnak az lett a vége, hogy balra indultak útnak. Nagyot suhintott az ostor, vágottat a két ló, fönt az ülésen pedig szorosan átkarolva ült a szép uri lány s a paraszt kocsis. Csak annyiban hasonlítottak egymáshoz, hogy mindkettőnek szíve hevesen dobogott hevesen, mert mindkettő szeretett. A kocsisnak elég oka volt szeretni, mert szép leányt, szép lovat, szép kocsit, szép summa pénzt birt egyszerre. Az irott képnek is volt oka szeretni, mert ez volt nála az első szerelem, melyben vakon rohant neki a világ végének.

Szegény „irott kép!” Követ dobott rá a világ, de egy érdeme mégis van: hű maradt első szerelméhez.

—r. —l.

ur — volt a készleges válasz. — „És hol tanult kend?” — „A vízben jelentem alásán.”

Becsülés. Biró: „Mennyire becsüli az öntől ellopott eszimat?” Tanu: „4 frtot fiztettem érte ujkorában, azután kétszer megfélemttem, az ugyannyiszor 1 frt 50 krt kóstált; összesen tehát 7 frt.”

Hatásos szer. „Doktor köszönöm az orvoságot.” — „Ugy-e használt.” — „Nagyszerűen.” — „Hány üveggel ivott meg?” — „En egygyel sem; hanem a nagybátyám ivott egygyel s én vagyok egyetlen örököse.”

KÖZÖNSÉG KÖRÉBŐL.

Köszönet nyilvánítás.

Mindazoknak, kik édes atyánk, Márkly Ferencz elhalálása alkalmából akár szó vagy írásban, akár pedig a temetésen való jelenlétük által fejezték ki részvétüket, lelkünk mélyéből mondunk köszönetet.

Márkly János és neje **Márkly Julianna és férje**
Lőrincz Emma, **Juhász László,**
Márkly József.

Értesítés.

A lévai magyar királyi honvéd- és polgári lövészegylet a mult vasárnapon elmaradt czéllövészetet, ma, f. hó 26-án délután tartja meg, mely alkalommal magán fegyverekkel gömblovészet is leend.

Léván, 1885. évi július 26-án.

Szabó Lajos

m. kir. honvédfőhadnagy
egyl. lövészmeister.

Meghívás.

A parancsnokság határozata folytán van szerencsém a tüzoltó-egylet alapító, pártoló és működő tagjait, augusztus 2-án délelőtt 9 órakor a városháza termében tartandó közgyűlésre tisztelettel meghívni.
Léva, 1885. júl. 25.

Pazar Károly

főparancsnok.

KÖZGAZDASÁG.

Magyar-Francia biztositó r-társaság. Az 1884-ik évre kiadott üzleti jelentésből örömmel győződünk meg, hogy ez intézet műveletei ez év folyamában kedvező sikerrel jártak s hogy az intézet üzletköre az intézet emelkedésével lépestartva jelentékenyen terjeszkedett. A társaság tevékenysége összes aiban nevezetes haladást tett és egészben ugy, mint az egyes üzletágakban kielégítő sőt részben kitünő eredményeket mutathat fel, díjtartalékai ismét jelentékenyen növekedtek és tartalékai bő javadalmazásban részesültek.

Az elemi- illetve a tüz-, szállítmány és jégágbán a bruttó-bevétel 7.091,827 frt 04 kr. rugott, (az előző év 6.371,161 frt 62 kr. bevétel ellenében,) vagyis 720,665 frt 42 krral több, mint tavaly. Az életbiztositás az 1884. év végével 8859 drb. kötvénnyel 17,888,263 frt 12 kr. tőke és járadék biztositási állagot mutat fel. A társaság 1884. december 31-én az elemi biztositó ágazatokon 1,168,852 frt 17 kr., az életbiztositási ágazatokon 1,084,020 frt 24 kr. együtt 2,252,872 frt 41 krt tevő minden megterheléstől ment díjtartalékok és 1,311,976 frt 27 kr. ágióárfolyam különbözet-, nyereség- és különleges tartalékok felett rendelkezik. Ennélfogva a mult évhez viszonyítva az összes tartalékok 780,800 frt 53 krral szaporodtak.

A társasági alapbetétek 5,274,469 frt 80 krról 6,164,791 frt 03 krra tehát 890,321 frt 23 krt tevő tekintélyes összeggel emelkedtek. Az 1883-iki mérleg 635,875 frt 31 kr. tiszta nyereséget mutat ki. A jelentésben foglalt adatok hű és kedvező képet nyújtanak a társaság üzleti és pénzügyi helyzetéről. A társaság 5 évi fennállása óta 26,982,924 frt 79 kr. díjakat vételezett be és károkért 18,384,030 frt 59 kr. tevő tekintélyes összeggel fizetett ki; ezen felül 4,357,567 frt 90 krt helyezett vissza különbözö tartalékokba.

Lévai piaci-árak.

Rovatvezető: Kónya József, városkapitány.

Buza: m.-mázsánként 6frt 80 kr — 7 frt 20 kr. Kétszeres 5 frt 80 kr — 6 frt — kr. Rozs: 5 frt 70 kr — 6 frt — kr. Árpa: 4 frt 60 kr 6 frt — kr. Zab: 5 frt 50 kr — 6 frt — kr. Kukoricza: 7 frt — kr — 7 frt 20 kr. Bab: 8 frt 80 kr — 9 frt — kr. Lenese: 8 frt — kr — 8 frt 50 kr. Köles: 5 frt — kr. — frt.

Szerkesztői. üzenetek

— A. L.-nak. Levelét vettük, talán j vőre beszoríthatjuk.

— T. K.-nak. — Vettük a „Krisztof ur”-at is; a mese megjárná, de a kivitel gyege, sőt itt-ott a valószínűség rovására alakít.

— L. J.-nak Ipolysság. Levelét későn vettük, s ma már tárgyaltáná vált. — Kérünk egyebektől is további értesítéseket.

— J. F.-nak. — Leveledet vettük a „Remete” némi alakítással adható lesz. Szíves üdvözlét!

lődi irott kép. Apjuk özvegyen intézte nevelésüket, nem vitte őket ki a nagyvilágba. A mióta a zárdából hazakerültek, otthon a zárda újra kezdődött, nem járt hozzájuk vizitbe, vendégségbe senki, mert apjuk sok pénzt akart gyűjteni leányainak s az volt a főelve, hogy a jó bor czóger nélkül is elkél. Jöttek is kérék több izben, de az apának egy se tetszett, a lányok pedig hiába is választottak volna. Így éltek 20—22 éves korig. Ilyen helyzetben beállt a két lánynál az unalom, nem volt egyéb dolguk, mint hosszúra fenni az ábrándok végtelen fonalát. Ha énekeltek, a eseléség volt a publikum. Ha zongoráztak, a eseléségnek jutott ki a táncból. Ha szórakozni akartak a eseléség közt vizitelték.

Egy alkalommal az apának sürgös és fontos dolga lett volna a szomszéd városban, de nem mehetett valami baja támadt. Egyik leányát — az „irott képet” — bizta meg ez ügyben, nagy összeget adva át neki s. szívére kötve, hogy a pénzt így-és-így adja át ama városban az illetőnek. Egy könnyű stájer kocsin indultak el, a hátsó ülésen az irott kép, elől a kocsis. Haladtak gyorsan, szinte porzott utánuk. De hiába siettek. A kit kerestek, nem találták otthon, vártak rá órákig, vártak rá estig, mind hiába, nem jött. Mit tehettek mást, visszafordultak hazafelé, mert már sötét volt s az „irott kép” és félni kezdett.

Szép leány szép summa pénzzel — egy ruha alatt — méltó okból félhet. Utközben megállíttatja a kocsit s nagyobb biztonság végett mellé ül a kocsisnak, hiszen ugy is sötét van, nincs aki fölismerné. Amint át ül a kocsis mellé, ez karjával segíti őt s egymás kezét megszorítani mind-egyiknek oka van. Leült. Most már nem fél. Tovább mennek. Egy hang, egy szó nincs közöttük. Pedig, amig külön ültek,

mindig folyt köztök a beszéd. Most egyik se szól. A lovak ügető patái taktusban kopognak a sima uton. A hűvös esti szél ellen nagy kendőt terít magára az „irott kép”, e közben a kendő kibontott szárnya beleakad a gyeplő fogantyuján egy esat nyelvébe. Leány és kocsis egyszerre kezdik azt kiszabadítani s eközben megint érintik egymást a kezek. Puha kacsó és kemény ujak. Csak annyiban hasonlók, hogy mindegyik meleg. Eközben az egyik ló valamitől megijedt, félre ugrott. A meg-rándult gyeplő magával rántja a puha kacsót s az irott kép a kerék alá esik, ha az a durvább kéz jókor utána nem kap. Egy sikoltás. Egy „hó-hó!” E két hang után a leány mentve van, izmos karjain piheg a kocsisnak.

Megáltak, meg kellett állani, hogy rendbeszedkessék magukat. Kendőjét a leány magára teríté s leült, de nyugta nem volt, egész testében reszketett. Tovább indultak. Az „irott kép” szorosan a kocsis mellé ült nehogy lessék, sőt egyik kezével nyakába is kapaszkodott.

— Ne féljen kisasszonykám, mond biztatólag a kocsis, részvételt karolva magához szabad kezével a szép alakot.

— Félek, nagyon félek, János . . . Hátha leesem . . . hátha rablók is jöhetnek . . . hiszen sok pénz van nálam . . .

— Ne féljen édes kisasszonyom, nem hagyom én se leesni, se bántani, elviszem én akár a világ végére is.

Még közelebb simultak egymáshoz Egy szó, egy hang nem jött ajkaikra. Csak a lovak patái kopogtak. Egyre sötétedett. Egyre szorosabban tartották egymást. Amint egyik közbeeső faluba értek, a kerék hozzáütközött a hid karfájához. A kerék eltört. Nem mehettek tovább. A szép kisasszony a vendéglőbe ment. A kocsis fölverte

Cs. kir. szab. osztrák-magyar államvaspálya-társaság menetterve.

Bécs—Budapest—Orsova között.

Állomások	Omnibus vonat II—III.	Gyorsított személyv. I—III.	Futár vonat I—III.	Személyvonat I—III.	Futár vonat I—II.	Személyvonat I—III.	Személyvonat I—III.
Bécs	ind.		8.—	9.—	4.30	9.—	6.—
Pozsony	érk.		9.31	11.17	6.06	11.10	8.30
Pozsony	ind.		9.35	11.27	6.10	11.25	3.40
Tótmegyer	ind.	4.07	10.48	1.34	7.36	1.46	6.37
Érsekújvár	ind.	5.30	4.26	11.05	2.12	7.53	2.10
Esztergom-Nána	ind.	7.06	5.31	11.49	3.22	8.44	3.20
Szob	ind.	7.41	5.52	12.06	3.42		3.40
Budapest	érk.	10.04	7.27	1.10	5.25	10.09	5.25
Budapest	ind.	3:15			6.15	10.40	7.45
Czegléd	ind.	6.22			8.52	12.04	9.52
Szeged	ind.				12.45	2.26	1.20
Temesvár	ind.					4.47	4.25
Orsova	érk.					9.35	10.7

Orsova—Budapest—Bécs között.

Állomások	Omnibus vonat II—III.	Omnibus vonat II—III.	Gyorsított szem. v. I—III.	Személyvonat I—III.	Futár vonat I—II.	Személyvonat I—III.	Futár vonat I—II.
Orsova	ind.			4.1	6.11		
Temesvár	ind.			11.08	12.15	10.30	
Szeged	ind.	5.30		2.45	2.39	2.44	
Czegléd	ind.	9.56	5.05	6.18	4.58	6.12	
Budapest	érk.	12.30	7.41	8.10	6.25	8.20	
Budapest	ind.	5.45	2.50	8.15	10.10	7.—	9.40
Szob	ind.	8.08	5.25	9.57	11.58		11.23
Esztergom-Nána	ind.	8.15	5.59	10.21	12.23	8.29	11.48
Érsekújvár	ind.			5.37	11.26	1.38	9.20
Tótmegyer	ind.			5.73	11.40	2.02	9.32
Pozsony	érk.			8.38	4.23	10.58	3.51
Pozsony	ind.			7.10	4.38	11.01	4.03
Bécs	érk.	9.09		8.20	6.20	12.—	5.45

Esztergom-Nána—Csata.		Csata—Esztergom-Nána.		Tótmegyer—Nyitra—Bélicz				Bélicz—Nyitra—Tótmegyer.					
Állomás	vegyesvonat I—III.	Állomás	vegyesvonat I—III.	Állomás	vegyesvonat I—III.	vegyesvonat I—III.	vegyesvonat I—III.	Állomás	vegyesvonat I—III.	vegyesvonat I—III.	vegyesvonat I—III.	vegyesvonat I—III.	
Esztergom-Nána	ind.	6.—	12.—	Csata	ind.	9.—	1.50	Tótmegyer	ind.	5.45	11.05	2.—	7.45
Kőhid-Gyarmath	„	6.29	12.21	Bény	„	9.25	2.07	N.-Surány	„	6.18	11.37	2.28	8.11
Kéménd	„	6.50	12.39	Kéménd	„	9.42	2.21	Nyitra	„	7.59	11.49	3.59	9.36
Bény	„	7.13	12.54	Kőhid-Gyarmath	„	10.06	2.58	N.-Tapolcsány	„	10.18	2.18	5.55	
Csata	érk.	7.29	1.08	Esztergom-Nána	érk.	10.28	2.58	Bélicz	érk.	11.16	3.03	6.50	

A vastagabb számokkal jelzett órák az időt esti 6 órától reggeli 5 óra 59 percig jelzik.

Árverési hirdetmény.
 Ahírt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közzéteszi, hogy a lévai tekintetes kir. járásbírósg 1885. évi máj. 21-ik számú végzésével **Martinka György**, ó-bácsi lakos felperes részére N.-Koszmály község alperes ellen 140 frt. 96 kr. tőke, emek 1884. év januárhó 1-ső napjától számított 6% kamatai, és eddig összesen 160 frt. 61 kr. perköltség követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 600 frtra becsült malomból álló ingóságok nyilvános árverés útján eladattak.
 Mely árverésnek 2496. sz. kiküldetést rendelő végzés folytán a helyszínen vagyis N.-Koszmályon leendő eszközésére 1885. év júliushó 27-ik napjának délelőtti 9 óra határidőül kitűztetik, oly kijelentéssel, hogy ezen árverésen a fentebb jelzett ingóságok az 1881. LX. t. cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérnek készpénz fizetés mellett szükség esetén becsíron alul is elfogadják adni.
 Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. cz. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.
 Ez árveréshez a venni szándékozók a kitűzött időben a községi bíróságnál elvártnak.
 Együttal közzétették, hogy mind azok, kik a lefoglalt tárgyakra elsőbbséggel bírnak, elsőbbségi igényüket az árverés megkezdése előtt annyival inkább bejelentik — mert különben a végreh. törv. 96. §-a kapesében egyedül a vételár főségére fognak utasítottatni.
 Kelt Léván, 1885. évi júliushó 6-ik napján.
Litassy Nándor,
 kir. bír. végrehajtó.

A sertések járványos betegségei
 úgy mint:
 torokgyík és orbáncz
 nemkülönbön étvágytalanság ellen igen jó hatásúnak bizonyult
ÓV- és GYÓGYSZER
 kapható
„SERTÉS POR“
 név alatt **MEDVECZKY SÁNDOR**
 gyógyszer-tárában **LÉVÁN.**
 1 kis doboznak 35 kr.; nagy doboznak 65 kr.
 3—2. 188

Pályázat.
 Bars megye törvényhatóságánál a főszámvévi állomás lemondás folytán megüresedvén, annak betöltésére ezennel pályázat hirdettetik.
 A főszámvévi javadalmá: évi 1000 frt. fizetés s lakbr fejében a fizetés 10% ka. Pályázni kívánók felhivatnak, hogy az 1883. évi I. t. cz. 17. §-a értelmében fölszerelt kérvényeiket **f. évi augusztushó 31-éig** az alispáni hivatalhoz benyújtsák.
 Az állomás a törvényhatósági bizottság f. évi szeptemberhó 18-án tartandó közgyűlésén fog választás útján betöltetni.
 Ar-Maróthon, 1885. júliushó 19-én.
 alispán helyett:
Mariássy,
 főjegyző.

Árverési hirdetményi kivonat.
 A lévai kir. bíróság mint tealkönyvi hatóság közzéteszi, hogy **Kiss József** kir. ügyész Besztercebányai lakos végrehajtónak **Havran férj Szesesi Mária és társai** Gr. szöllősi lakosok végrehajtást szenvedő elleni 31 frt. 50 kr. tőkekövetelés és járuléki iránti végrehajtási ügyében **Havran férj. Szesesi Mária, Havran Márton és Havran Péternek** mint **Havran János** örökösének — a Gr. szöllősi 47. sz. htkvben A L. 1., 3., 4., 6. és 7. sorszám alatti fekvőségbeni 3/4 rész illetményükre 1701 frt. o. é. — továbbá az A + sorszám alatti fekvőségükre egészben 28 frt. o. é., továbbá az A + 2 sorsz. alatti fekvőségükre egészben 105 frt. 50 kr. o. é. — továbbá az A + 3 sorsz. alatti fekvőségükre egészben 96 frt. o. é. — továbbá az A + sorsz. alatti fekvőségükre egészben 96 frt. o. é. — továbbá az A + 4 sorsz. alatti fekvőségükre egészben 40 frt. o. é. — továbbá az A + 5 sorsz. alatti fekvőségükre egészben 144 frt. o. é. — továbbá az A + 6 sorsz. alatti fekvőségükre egészben 40 frt. o. é. — továbbá az A + 7 sorsz. alatti fekvőségükre egészben 54 frt. 66 kr. o. é. továbbá **Szesesi szül. Havran Mária** és **Havran Mártonnak** a Gr. szöllősi 385. ivben az A I, I sorsz. alatti fekvőségbeni — **Havran János** utáni — 1/2 rész illetményükre 224 frt. végre **Szesesi szám** alatti fekvőségbeni — ugyancsak **Havran János** utáni 1/2 rész illetményükre az árverést 73 frtban ezenel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a

fentebb megjelölt ingatlanok az 1885. évi augusztushó 4-ik napján délelőtti 9 órakor Gr. Szöllős községben a községi bíróságnál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási árban alul is eladattatni fognak.
 Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsírának 10% -át vagyis a Gr. szöllősi 47. ivben az A I, I, 3., 4., 6. és 7. sorszám alatti fekvőség és tartozékának osztatlan 1/4 részére 170 frt. 10 kr. o. é. — az A + 1 sorsz. alatti fekvőségre 2 frt. 80 kr. o. é. — az A + 2 sorsz. alatti fekvőségre 10 frt. 55 kr. o. é. — az A + 3 sorsz. alatti fekvőségre 9 frt. 60 kr. o. é. — az A + 4 sorsz. alatti fekvőségre 4 frt. o. é. — az A + 5 sorsz. alatti fekvőségre 14 frt. 40 kr. o. é. — az A + 6 sorsz. alatti fekvőségre 4 frt. o. é. — az A + 7 sorsz. alatti fekvőségre 5 frt. 47 kr. o. é. — a Gr. szöllősi 385. ivben — az A I I sorszám alatti fekvőség 1/2 részére 22 frt. 40 kr. o. é. — és a Gr. szöllősi 359. ivben az A I I sorsz. alatti fekvőség 1/2 részére 7 frt. 30 kr. készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított az 1881. évi novemberhó 1-én 3333 sz. a kelt igazságügyministeri rendelet 8. §-ában, kijelölt értékpénzes értékpapírral a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átsegíltatni.
 Kelt Léván 1885. évi aprilhó 10-ik napján.
 A lévai kir. járásbírósg mint tealkönyvi hatóság.
Gyenes József.
 kir. bír.

Magyar-Francia biztosító-részvény-társaság.
 Részvénytőke 4 millió forint aranyban.
 (Alapított 1879-ben)
 Kimutatás 1884. évi december 31-ről.

Beizetett részvénytőke aranyban	frt	4.000.000.—
Agio tartalékok	„	200.503.32
Rendelkezési- és nyereség-tartalékalap	„	480.571.96
Árfolyam-különbözeti tartalékalap	„	11.190.98
Elemi biztosítási díjtartaléka	„	1.188.81.47
Életbiztosítási díjtartaléka	„	1.041.992.24
Díjváltó-tartaléka	„	420.018.22

Értékpapírok 137.25 frt 297.765.—
 234.000 frt 6% os magy. északkeleti vasut elöbbs. aranyb. 1. 93.— frt 13.648.—
 105.200 „ 5% os „ nyugoti 11. 19.— „ 19.552.—
 194.00 „ 5% os „ galiciái 1. 91.70 „ 17.061.20
 179.600 „ 5% os „ 1. 57.— „ 16.878.—
 117.400 „ 5% os „ 1. 35.95 „ 107.368.05
 11.300 „ 4% os „ aranyjárdék 90.35 „ 45.475.—
 80.000 „ 5% os „ papírajárdék 97.— „ 77.400.—
 80.000 „ 5% os osztr. papírajárdék 101.50 „ 31.763.50
 31.300 „ 5% os földh. línt. zálogl. 1. 0.— „ 21.000.—
 21.000 „ 5% os „ 100. 0 „ 5.025.—
 5.000 „ 4% os magy. jelzálogt. kötvények 38.75 „ 7.75.—
 10.000 „ 5% os Pest városi kölcsön 1. 6.— „ 10.60.—
 10.000 „ 6% os „ 251.— „ 17.068.—
 6 db hazavidéki vasuti részvény 255.— „
 1 Deák-Beszterczel vasuti részvény 48.60 „ 235.—
 60.000 o. L. osztásjárdék 4 90.25 o. L. = 59.50 o. L. 48.60 „ 235.—
 Különböző biztosító társaságok részvényei 1.580.237,30

111.400 frt 5% o. alföld-bumeli vasuti elsőbbs. 99.50 frt 110.543.—
 50.00 „ 5% os kassa oderbergi 1. 99.70 „ 49.850.—
 10.000 „ 5% os osztrák magy. bank zálogl. 10. 0 „ 0.—
 20.000 „ 5% os pesti magy. kereskedelmi bank zálogl. 99.— „ 19.000.—
 50.000 „ 5% os kist. iratokok fölh. línt. zálogl. 10. 0.— „ 50.000.—
 5.000 „ 5% os osztrák papírajárdék 8. 10 „ 4.050.—
 30 0 „ 5% os magy. papírajárdék 97. 5 „ 4.850.—
 950 „ 4% os magy. aranyjárdék 5. 9 „ 9.135.—
 A fenti értékpapírok után az év végéig esedékes kamatok és osztalékok 60.588.45 3.292.700.7

Értékpapírokra adott kölcsönök 4.291.44
 Jelzálogkölcsönök 2.390.26
 Értékpapírokra adott kölcsönök 531.333.44
 Váltótárca 230.791.4
 Értékpapírok 830.0
 A társaság háza Budapestben és Bécsben 1.07.992.2
 Pénztárgyek 20.000.—
 Központi pénzek zlet frt 21.857.99
 Készpénzlet a képviselőségeknek 76.368.40

Készpénzdíjbevételek:
 1880-ik évh. 1-ik évb. 1881-ik évh. 1882-ik évh. 1883-ik évh. 1884-ik évh. n. 96-2 630

tűzbiztosításokért frt	1.294.729.87	2.108.891.70	3.779.187.29	3.174.54385	3.915.842.80	frt	13.953.195.61
szállímány	392.120.73	1.357.290.63	2.260.914	1.494.335.98	1.659.761.30	„	7.194.422.64
jég	543.337.91	1.055.052.32	769.411.27	573.570.40	900.003.05	„	3.601.377.95
Összesen frt							24.748.996.20

Kifizetett károk:
 188-ik évh. 1881-ik évh. 1882-ik évh. 1883-ik évh. 1884-ik évh. n. 96-2 630

tűzbiztosítások után frt	608.824.91	2.227.247.02	2.143.719.14	2.107.410.45	2.447.838.23	frt	9.776.099.75
szállímány	135.736.70	669.183.38	1.577.166.59	1.665.657.81	1.302.337.85	„	5.550.102.43
jég	666.840.12	573.201.45	590.394.52	499.322.18	512.248.88	„	2.841.907.85
Összesen frt							18.098.109.03

Fügőben lévő károktartalékba helyezettett frt 792.719.2
 A társaság házában jövedékes a az értékpapírok és betétek utáni kamat 261.091.73
 Az életbiztosítás díjja 17.288.23.5
 Az életbiztosítások után kifizetett károk és egy 642.273.35
 Az életbiztosítások fügőben lévő károktartalékba helyezettett 131.682.21
 Az 1884-ik évi nyereség 24.975.—
 Összesen frt 635.875.31

a) Osztalékképpen, a 4. számú szelvény bevitásá-a, fizetett részvényenként 30 franc aranyban, összesen 600.000 franc frt 292.500.—
 b) Egy külön, az 1885-iki jegűzet javára szolgáló ta-tralék alap. fordított 50. 0.—
 c) A fizetésiellenben förtöltendő szerzési költségekből leirattott 10.000.—
 d) A biztosítók nyugaldíjára megterem hetésének céljából adományoz. 20.000.—
 e) Az értékpapírok árfolyamának eme kedéből származó nyereség 40.809.19

Tanonczul
 felvétetnek alulírott könyvkereskedésben és könyvnyomdájában fiuk, kik legalább az elemi osztályokat meglehetősen sikerrel végezték és jó házból valók, előnyös feltételek mellett.
 193.
Nyitrai és Társa.
 Léván.

APRÓ HIRDETÉSEK
 Hirdetésekre bővebb felvilágosítást nyújt készséggel Nyitrai és Társa kiadó, ki levélteli tudakozására postabélyeg beküldése mellett azonnal választ.
Nehazil Károly óras, Léván,
 (Takarék- és Hitelintézet-épületben) ajánlja a t. közönségnek szíves megtekintésül egy általa készített faragott szép svájci alaku házat, óra- és zeneszerkezettel. Esetleg a faragvány el is adatik.
 191
Egy Clayton Shuttleworth
 féle 8 löerejű eséplőgép tulajdonosa cséplés munkára vállalkozik. Bővebb felvilágosítást a „Bars“ kiadókirovatalában nyerhetni.
Házeladás.
 Léván, a Szappanos-utcában 447. sz. ház folyó év szeptember hó 1-étől bérbé kiadó; esetleg megvételre ajánlatik. Bővebb felvilágosítást nyerhetni a szerkesztőségben.
Eladó zongora.
 Egy kitünő karban levő szárny-zongora Alsó- fegyverneken (Hontmegye) szabad kézből eladó. — Bővebb felvilágosítást ad a „BARS“ kiadóhivatala.